

SAAPUNUT

12.02.2015

Valtioneuvoston päätös Fingrid Oyj:n hakemukseen saada kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta 29 päivänä heinäkuuta 1977 annetussa laissa (603/1977, jäljempänä lunastuslaki) tarkoitettu lunastuslupa ja ennakkohaltuunottolupa (Lieto-Forssa).

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2015

Fingrid Oyj (jäljempänä hakija) on pyytänyt lupaa saada lunastamalla hankkia pysyvän käyttöoikeuden 400 +110 kV sähkönsiirtojohtoa ja tiedonsiirtolaitteita varten tarvittaviin hakemuksessa lueteltujen kiinteistöjen alueisiin Someron ja Forssan kaupungeissa sekä Liedon, Tarvasjoen, Marttilan, Kosken Tl, Ypäjän ja Jokioisten kunnissa. Tarvasjoen kunta on liitetty Liedon kuntaan 1.1.2015.

Lunastus alkaa Liedon kunnan Ankan kylässä sijaitsevalta tilalta Muuntoasema RN:o 9:0 ja päättyy Forssan kaupungin Talsoilan kylässä sijaitsevalle tilalle Forssan muuntoasema RN:o 1:426. Johdon pituus on noin 67 kilometriä.

Hakijan tarkoituksena on rakentaa Liedon muuntoaseman ja Forssan muuntoaseman välille uusi 400 + 110 kV voimajohto.

Nykyinen Liedon ja Forssan välinen 110 kV kaksoisjohto on osa Suomen vanhinta jo 1920-luvulla rakennettua, rautarouvaksikin kutsuttua 110 kV kantaverkkoyhteyttä Imatra-Turku. Voimajohdon tekninen käyttöikä on loppumassa, minkä vuoksi voimajohto on uusittava. Kantaverkon nykyiset ja tulevat siirtotarpeet huomioiden tarvitaan Liedon ja Forssan välille järeämmät sähkönsiirtoyhteydet, jotka palvelevat sekä valtakunnallisia että alueellisia sähkön siirtotarpeita. Nykyisten voimajohtojen tilalle on tarpeen rakentaa 400 kV + 110 kV kaksoisjohto.

Nykyinen Varsinais-Suomessa oleva 400 kV verkko ei ole tarpeeksi silmukoitu, vaan erilaiset huoltokeskeytykset 400 kV verkossa aiheuttavat aina merkittävän käyttövarmuusriskin. Uusi yhteys Liedosta Forssaan parantaa koko Varsinais-Suomen siirtoverkon luotettavuutta merkittävästi. Suunnitellun 400 kV voimajohdon uusiin pylväisiin sijoitetaan myös nykyinen 110 kV voimajohto. Uuden 110 kV voimajohdon siirtokyky on nykyistä suurempi ja se mah-

dollistaa sähkön siirtotarpeiden kasvun Liedon ja Forssan välillä.

Kantaverkon pitkän aikavälin kehittämisessä Liedon ja Forssan välinen voimajohtohanke on tärkeä osa kokonaisuutta, jolla vastataan Suomen ilmasto- ja energiastrategian edellyttämiin sähkönsiirtoverkon vahvistustarpeisiin. Hankkeen toteuttamatta jättäminen ei ole mahdollista, koska nykyisten 110 kV jännitteisten voimajohtojen vahvistaminen ei pelkästään riitä valtakunnalliseen sähkönsiirron tarpeeseen.

Energiavirasto on myöntänyt johdolle hankeluvan 27.6.2014.

Maankäytöllisesti ja ympäristöllisesti verkkosuunnittelussa on lähtökohtana valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden mukainen edellytys hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti nykyisiä voimajohtoreittejä. Voimajohto rakennetaan kokonaisuudessaan olemassa olevan johdon paikalle. Lieto–Forssa 400 + 110 kV voimajohto alkaa Liedon sähköasemalta, josta se kulkee jo lunastetulla johtoalueella Forssan sähköasemalle. Olemassa oleva Lieto–Forssa 2 x 110 kV voimajohto puretaan johtoalueelta.

Pylväsvälin TEL-2 400 kV johdot kulkevat uudella johtoalueella ja 110 kV johdot kulkevat telineestä pylväälle 2 nykyisen johdon paikalla. Pylvästä numero 2 lähtien 400 ja 110 kV johdot kulkevat samassa pylväsrakenteessa Forssan sähköasemalle asti. Uuden voimajohdon tarvitsema johtoalueveveys on 56 metriä. Vanhaan lunastukseen verrattuna johtoalue kapenee 8 metriä. Voimanjohdon uusiminen aiheuttaa pylväspaikkojen muuttumisia ja reuna-vyöhykerajoituksen perustamisen koko johdolle mukaan lukien viljelysmaat. Lisäksi rakennusrajoitusalue muutetaan ulottumaan johtoalueen ulkoreunaan.

Voimajohtohankkeen ympäristövaikutukset on arvioitu ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä, jossa yhteysviranomaisena toimi Varsinais-Suomen ELY-keskus. Yhteysviranomaisen antoi lausuntonsa arviointiselostuksesta 13.4.2011.

Arviointityön johtopäätöksenä todettiin, että voimajohtohanke välillä Forssa–Lieto on ympäristövaikutusten kannalta toteuttamiskelpoinen. Voimajohtoreitti sijoittuu mahdollisia sähköasemien johtojärjestelyjä lukuun ottamatta koko matkallaan nykyisen voimajohdon paikalle, joten vaikutukset nykytilaan verrattuna eivät ole merkittäviä.

Pyydetyt lausunnot

Varsinais-Suomen ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on pitänyt tehtyjä selvityksiä johtopäätöksineen riittävinä. Hanke ei ennalta arvioiden heikennä liito-oravien lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ja säilyttää lajin kannalta riittävät kulkuyhteydet.

Varsinais-Suomen liitolla ei ole ollut huomautettavaa lunastuslupahakemuksesta.

Hämeen liitto on puoltanut lunastusluvan myöntämistä hakemuksen mukaisesti.

Someron kaupungilla sekä Marttilan ja Ypäjän kunnilla ei ole ollut huomautettavaa lunastuslupahakemuksesta.

Liedon ja Tarvasjoen kunnat ovat katsoneet, että kuntien alueella on arvioitu hankkeen kannalta merkittävimmät ympäristövaikutukset riittävällä tasolla. Kunnat toivovat, että asukkaiden mielipiteet otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon.

Maanomistajien kannanotot

Hanke kohdistuu 395 kiinteistön alueeseen. Kyseisten kiinteistöjen omistajat ja käyttöoikeuden haltijat ovat etukäteen antaneet suostumuksensa lunastukseen lukuun ottamatta 98 tilan ja 17 tiealueen omistajia. Heille on varattu tilaisuus antaa lausuntonsa hakemuksesta siten kuin lunastuslain 9 §:n 4 momentissa säädetään.

Vesa Juhannusvuori tilan Tupamäki RN:o 4:19 omistajana on todennut, että pylväs nro 103 on tulossa keskelle peltoa lähelle salaojan runkolinjaa. Juhannusvuori on vaatinut, että pylvään paikalla järjestetään katselmus ennen maanrakennustöiden alkua.

Minna ja Olli Hallanheimo tilan Yli-knaapi RN:o 1:10 omistajina ovat vastustaneet linjan rakentamista ja vaatineet nähdä alkuperäiset lunastuslupa- ja sopimusasiakirjat ”rautarouvasta”. Hallanheimot ovat vaatineet, että maanomistajille maksetaan vuotuista korvausta, jonka suuruus on sidottava voimalinjoista saatuun tulokseen. Uusi voimajohto aiheuttaa maisemakuvaan merkittävää haittaa ja koska voimalinja sijaitsee lähellä talouskeskusta, taloudelliset ja sosiaaliset menetykset ovat erittäin suuria. Nämä menetykset on korvattava. Mikäli aiheutuu myös terveyshaittoja, ne on korvattava täysimääräisesti. Magneettikenttätutkimukset on tehtävä vanhan ja uuden voimajohdon aikana.

Teija ja Risto Suominen tilan Maunu RN:o 1:33 omistajina ovat esittäneet, että pylväs 65 sijoitetaan hieman suunnitellusta lounaaseen tilojen rajalle. Suomiset ovat toivoneet, että pylvään 67 siirto nykyiseltä paikalta ei aiheuta muutoksia Kyröön kulkevan sähkölinjan suhteen ja että pylväs 69 sijoitetaan pellon jompaankumpaan päähän eikä keskelle.

Mika ja Eeva Anttila tilan Keskitalo RN:o 2:7 omistajina ovat vaatineet, että voimajohdon sijoittaminen maan alle kaapelina tulee olla vaihtoehtona varsinkin asumusten lähellä. Tieteellisesti ei pystytä täysin pois sulkemaan, ettei voimajohdoista aiheutuva sähkömagneettikenttä voisi joidenkin ihmisten kohdalla aiheuttaa jopa kuolemaan johtavaa sairastumista. Noin 13 metriä nykyisiä korkeammat pylväs pilaisivat maisemaa. Maakaapelivaihtoehto olisi myös suojassa myrskyltä. Haitat on korvattava jatkuvana ja säännöllisenä korvauksena, joka on sidottu esimerkiksi sähkösiirtohintaan.

Martti Kymäläinen ja Risto Timari ovat ilmoittaneet, ettei suostu siihen, että lunastaja saa käyttää tilan teitä ja muita alueita liikkuakseen johtoaukealle.

Jouni Lemmetty on todennut, että kaikki viljelytoimet, esimerkiksi ruiskutus, eivät ole peltopylvään alueella mahdollisia.

Tero Hakamäki on vaatinut, että työmaaliikenteen tulee edelleen kulkea linjalle johtavaa Koivistontietä pitkin. Tilan muut tiet on jätettävä liikenteen ulkopuolelle. Uuden linjan sähkö- ja magneettikenttien muutokset on selvitettävä mittauksilla. Linjan valmistuttua on arvioitava linjan aiheuttama pysyvä lisähaitta.

Hakijan vastine

Hakija on todennut Vesa Juhannusvuoren lausunnosta, että suurempien vahinkojen välttämiseksi ennakkokatselmus tullaan pitämään.

Hakija on todennut Minna ja Olli Hallanheimon lausunnosta, että lunastusmenettelyyn liittyvät dokumentit on laadittu 1920-luvulla ja niitä löytyy hajanaisesti maakunta-arkistosta mikrofilmeiltä. Hakijalla on hallussaan esimerkiksi omaisesti Ypäjän kuntaa koskeva Valtion Koskivoimaimiston hakemus Hämeen maaherralle, jossa pyydetään pakkolunastuksen täytäntöön panoa valtioneuvoston 7.4.1925 antaman määräyksen perusteella. Hakemuksesta näkyy minkälaisia oikeuksia ja maankäytön rajoituksia siihen aikaan käyttöoikeuteen sisällytettiin. Vakiintuneen korvauskäytännön mukaan korvaukset maksetaan kerta-

kaikkisena ja lopullisena. Haitankorvausten määrittämisen perusteena on nimenomaan vuotuinen haitta. Hallanheimojen lausunnossa esiin tuomat muut seikat ovat enemmänkin korvauskysymyksiä ja ne käsitellään lunastustoimituksessa.

Hakija on todennut Teija ja Risto Suomisen lausunnosta, että pylväs 65 on uudenmallinen peltopylväs ja sen siirto hankaloittaisi paljon enemmän pellon käyttöä. Pylväs 67 on vapaasti seisova pylväs Suurilan erotinaseman kohdalla. Järjestelyistä ei aiheudu muutoksia Suurila-Kyrö voimajohtoon tai johtoalueen laajenemiseen. Pylväs 69 on uudenmallinen peltopylväs. Se on lähes keskellä peltoa, mutta viljelysuuntaan nähden hyvässä asennossa. Sen siirtäminen jompaankumpaan reunaan lisäisi pylväshaittaa. Sijaintiin vaikuttaa myös se, että pylväspaikat 67 (erotinasemalla) ja 70 (kulmapylväs) ovat niin sanottuja pakopaikkoja. Niiden välille tarvitaan kaksi pylvästä ja jännepituudet tulisi jakaa jokseenkin tasan.

Hakija on todennut Mika ja Eeva Anttilan lausunnosta, että kaapelointi ei valitettavasti käy kantaverkon perusratkaisuksi. Normaalisti sähköverkoissa käytetään vaihtosähkötekniikkaa, jonka teknisinä etuina ovat muun muassa yhteensopivuus voimalaitoksilla tuotetun vaihtosähkön kanssa sekä verkkojen helppo laajennettavuus uuden tuotannon ja kulutuksen liittämisen suhteen. Vaihtosähköjohto voidaan toteuttaa paitsi avojohtona, myös kaapelina, tietyin rajoituksin.

Kantaverkossa käytettävillä jännitetasoilla vaihtosähkökaapelin rakentaminen on suuruusluokaltaan kymmenen kertaa kalliimpaa kuin vastaavan avojohdon toteuttaminen. Tämän lisäksi sen käyttöikä jää kiinteän eristeineen vanhenemisen vuoksi avojohdon ikää lyhyemmäksi.

Vaihtosähkökaapeli ei myöskään sovellu pitkän matkan suurjännitteiseen tehonsiirtoon, sillä jo noin 70 kilometrin pituisen 400 kilovoltin kaapelin koko kapasiteetti kuluu sen varauksen ylläpitoon. Tämä tarkoittaa, ettei kaapelin kautta voisi siirtää lainkaan sähköä ilman monimutkaisia ja kalliita kompensointijärjestelyitä.

Pääosa kantaverkon johtojen vioista on luonteeltaan ohimeneviä, ja mikäli vaurio ei poistu itsestään, vian korjaaminen kestää tyypillisesti vain joitakin päiviä. Kaapeleissa vikoja esiintyy lukumääräisesti vähemmän kuin avojohdoilla, mutta viat ovat aina pysyviä, eli ne vaativat korjaamista. Kaapelien sijainti maan tai veden alla merkitsee yleensä hitaampaa vian paikallistamista kuin avojohdojen tapauksessa, minkä lisäksi korjaaminen vaatii erikoishenkilöstöä, -kalustoa ja -varusteita. Maanalaisen kaapelin

korjaaminen kestääkin tyypillisesti viikkoja, merenalaisen jopa kuukausia.

Terveysvaikutusten osalta hakija on todennut, että sosiaali- ja terveysministeriön asetus 294/2002 ionisoimattoman säteilyn väestölle aiheuttaman altistumisen rajoittamisesta tuli voimaan 1.5.2002. Asetuksen valmistelutyössä oli pohjana Euroopan unionin neuvoston suositus sähkömagneettisille kentille altistumisen rajoittamisesta. Asetuksen mukaan väestön altistuksen suositusarvo vaihtosähkölaitteiden sähkökentälle on 5 kV/m (kilovolttia metrille) ja magneettikentälle 100 μ T (mikrotesla), kun altistuminen kestää merkittävän ajan. Kun altistus ei kestä merkittävää aikaa, arvot ovat 15 kV/m ja 500 μ T.

Sähkö- ja magneettikenttiä koskevia suositusarvoja ja niiden perusteita on tarkasteltu säännöllisesti Euroopan unionin ja kansainvälinen ionisoimattoman säteilyn toimikunnan (ICNIRP) toimesta, mutta tarvetta suositeltujen enimmäisarvojen muuttamiselle ei ole todettu, koska tutkimustulokset eivät ole antaneet asiasta uutta tietoa.

Voimajohtojen synnyttämä sähkö- ja magneettikenttä esiintyy ainoastaan voimajohtojen välittömässä läheisyydessä. Magneettikenttä on verrannollinen voimajohtojen kulkevaan virtaan, joka on suurin 400 kV jännitteisissä johdoissa. Väestölle asetettu magneettikenttäaltistuksen suositeltu enimmäisarvo 100 μ T ei kuitenkaan ylity edes suoraan johtojen alla, missä magneettikenttä on suurimmillaankin alle neljäsosa enimmäisarvosta. Magneettikenttä laskee suurimmillaankin alle sadasosaan väestölle asetetusta enimmäisarvosta noin 50–70 metrin päässä 400 kV johdon keskilinjasta ja noin 25–40 metrin päässä 110 kV johdon keskilinjasta.

Nykyaikaisessa yhteiskunnassa asuva kansalainen joutuu sähkölaitteiden synnyttämien sähkömagneettisten kenttien ympäröimäksi, varsinkin taajama- ja kaupunkialueella. Taustakenttien lähteitä ovat esimerkiksi sähköjohdot (myös näkymättömissä olevat maakaapelit), rakennuksiin sijoitetut muuntamot ja sähkökeskukset, rakennusten sähköverkot, kotien sähkölaitteet, tietokoneet, junien sähkömoottorit virransyöttöjärjestelmineen, kauppojen tuotesuojaportit, radioasemat sekä matkapuhelimet ja niiden tukiasemat. Myös teollisuudessa ja lääketieteessä käytetään voimakkaita sähkömagneettisia kenttiä synnyttäviä laitteita. Merkittäviä luonnon lähteitä ovat maapallon oma magneettikenttä, salamointi sekä aurinko, joka lähettää voimakkaita sähkömagneettisia aaltoja laajalla aallonpituusalueella.

Vakiintuneen korvauskäytännön mukaan korvaukset maksetaan kertakaikkisena ja lopullisena. Haitankorvausten määrittämisen perusteena on nimenomaan vuotuinen haitta.

Hakija on todennut Martti Kymäläisen ja Risto Timarin lausunnosta, että johdon omistajalla on ollut jo 1920-luvulta lähtien oikeus käyttää tilan teitä ja mahdollisesti muita alueita liikkuakseen johtoaukealle.

Hakija on todennut Jouni Lemmetyisen lausunnosta, että tavallisella harustetulla pylvästyypillä viljelytoimet ovat vielä hankalampia kuin peltopylväällä. Peltopylvästyypin kehitettiin juuri viljelyhaittoja lievittämään.

Hakija on todennut Tero Hakamäen lausunnosta, että hänen ehdotuksensa teiden käytöstä pyritään ottamaan huomioon. Ennen rakentamiseen ryhtymistä maanomistajille postitetaan tieto johtohankkeen yhteyshenkilöistä, joille Hakamäellä mahdollisuus vielä täsmentää tienkäyttövaatimuksiaan. Sähkö- ja magneettikenttien mittaus on mahdollista ennen nykyisen linjan purkua ja uuden linjan käyttöönoton jälkeen. Uuden linjan aiheuttama lisähaitta arvioidaan lunastustoimituksessa.

Valtioneuvosto on käsitellyt hakemuksen ja todennut, että hanke on yleisen tarpeen vaatima ja että omaisuuden lunastus on tarpeen hankkeen toteuttamisessa sekä että johtosuunta on tarkoituksenmukainen.

Tämän vuoksi valtioneuvosto on harkinnut oikeaksi lunastuslain 4 §:n nojalla antaa Fingrid Oyj:lle luvan hakemuksen ja siihen liitetyn kartan mukaisesti lunastamalla hankkia pysyvän käyttöoikeuden 400 +110 kV:n sähkönsiirtojohtoa ja tiedonsiirtolaitteita varten tarvittaviin hakemuksessa lueteltujen kiinteistöjen alueisiin Someron ja Forssan kaupungeissa sekä Liedon, Marttilan, Kosken Tl, Ypäjän ja Jokioisten kunnissa. Lunastus alkaa Liedon kunnan Ankan kylässä sijaitsevalta tilalta Muuntoasema RN:o 9:0 ja päättyy Forssan kaupungin Talsoilan kylässä sijaitsevalle tilalle Forssan muuntoasema RN:o 1:426. Johdon pituus on noin 67 kilometriä. Johtoaukean leveys on 36 metriä. Sen kummallekin puolelle lunastetaan 10 metriä leveät reunavyöhykkeet, joilla kasvavien puiden korkeus on rajoitettu siten, etteivät ne aiheuta vaaraa johdolle. Ympäristövaikutusten arviointimenettelyn mukaan hanke on ympäristövaikutusten kannalta toteuttamiskelpoinen. Voimajohtoreitti sijoittuu mahdollisia sähköasemien johtojärjestelyjä lukuun ottamatta koko matkallaan nykyisen voimajohdon paikalle, joten vaikutukset nykytilaan verrattuna eivät ole merkittäviä.

Johdon omistajalla on sähkö- ja tiedon siirtämiseen tarpeellisten johtojen, pylväiden ja muiden laitteiden rakentamista, käyttöä, tarkastamista, kunnossapitoa, korjaamista ja uusimista varten oikeus:

- 1) pystyttää ja pitää johtoaukealla sähkönsiirtojohto pylväineen, johtoköysineen ja muine laitteineen sekä tiedonsiirtoon liittyvine laitteineen,

- 2) suorittaa tarpeellisia mittauksia johtoaukealla ja suorittaa maadoituksia, joista aiheutuvat työnaikaiset vahingot korvataan erikseen maanomistajille,
- 3) pitää johtoaukea vapaana puista, vesoista ja muista esineistä, jotka saattavat vaikuttaa häiritsevästi johdon käyttöön ja kunnossapitoon,
- 4) poistaa johtoaukealta rakennukset ja muut rakenteet, joiden paikoillaan pitämisestä tai sinne pystyttämisestä ei ole erikseen sovittu,
- 5) sopivalla tavalla merkitä johtoaukean rajat niin, että ne ovat helposti havaittavissa.
- 6) merkitä reunavyöhykkeellä sekä erityisestä syystä myös johtoalueen ulkopuolella kasvavat puut, jotka korkeutensa takia saattavat olla vaarallisia johdon säilymiselle, ja kaataa tällaiset puut, jollei metsänomistaja itse huolehdi niiden kaatamisesta. Johtoalueen ulkopuolella tapahtuvasta puiden kaatamisesta aiheutuva vahinko korvataan erikseen maanomistajalle.
- 7) Johdon omistajan lukuun työskentelevillä henkilöillä on oikeus jalan tai ajoneuvolla liikkua johtoaukeaa pitkin pylväältä toiselle. Hakijalla on oikeus tätä varten tehdä sinne väliaikaisia ajoteitä ja rumpuja, tehdä ja kunnossapitää johtoaukealla olevissa aidoissa tarpeellisia veräjiä sekä käyttää hyväkseen johtoaukealle johtavia kiinteistölle kuuluvia teitä ja polkuja sekä tarvittaessa muitakin alueita kulkemiseen jalan tai moottorikäyttöisillä taikka muilla työkoneilla ja ajoneuvoilla.

Lunastettava käyttöoikeus rajoittaa omaisuuden luovuttajan oikeuksia seuraavasti:

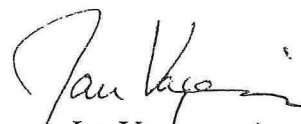
- 1) Johtopylväiden rakenteiden väliin ja kolmea (3) metriä lähemmäksi niiden ulkopuolelle ei saa pystyttää minkäänlaisia rakenteita tai laitteita, tavallisia aitoja lukuun ottamatta.
- 2) Aitoja ei saa kiinnittää pylväisiin eikä tukirakenteisiin.
- 3) Ojia tai muita kaivauksia ei saa tehdä eikä tieoikeutta perustaa kolmea (3) metriä lähemmäksi pylväsrakenteita. Etäisyys luetaan ojan tai kaivauksen luhistumattomasta reunasta.
- 4) Johtoaukealla ei saa ilman erityistä lupaa kasvattaa puita eikä pitää rakennuksia tai kahta (2) metriä korkeampia muitakaan rakenteita tai laitteita, tavallisia aitoja lukuun ottamatta. Rakennuksia ei saa rakentaa 28 metriä lähemmäksi johtoaukean keskilinjaa.
- 5) Reunavyöhykkeillä kasvavat puut saavat johtoaukean reunassa olla enintään 10 metriä korkeita ja muulla osalla reunavyöhykettä niin paljon sanottua mittaa korkeampia kuin puiden etäisyys on johtoaukean reunasta.
- 6) Johtoaukealla ja sen läheisyydessä ei saa harjoittaa sellaista toimintaa, josta saattaa aiheutua vaaraa johdon käytölle ja kunnossa pysymiselle.

Lunastuksen kohde jätetään lunastuslain 10 §:n nojalla lunastustoimituksessa tarkemmin määrättäväksi.

Hakija on ennakkohaltuunottolupaa pyytäessään esittänyt, että johdon tulisi olla valmiina vuonna 2017. Koska hankkeella on kiire, valtioneuvosto on harkinnut oikeaksi lunastuslain 58 §:n nojalla myöntää hakijalle oikeuden ottaa haltuunsa lunastettavan omaisuuden ennen lunastuslain 57 §:n 1 momentissa tarkoitettua ajankohtaa (ennakkohaltuunottolupa).

Lunastuslupaa koskevaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen. Valitusaika on 30 päivää tiedoksisäännästä. Liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä. Lunastuslain 87 §:n mukaan ennakkohaltuunottoiluvan myöntämistä koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea valittamalla muutosta.

Elinkeinoministeri


Jan Vapaavuori

Ylitarkastaja


Johanna Juvonen


Kopion oikeaksi todistaa

Postitettu

10.02.2015

TIEDOKSI

Maanmittauslaitos
Varsinais-Suomen ELY-keskus/ympäristö ja luonnonvarat
Varsinais-Suomen ELY-keskus/liikenne ja infrastruktuuri
Hämeen ELY-keskus/ympäristö ja luonnonvarat
Uudenmaan ELY-keskus/liikenne ja infrastruktuuri
Varsinais-Suomen liitto
Hämeen liitto
Someron kaupunki
Forssan kaupunki
Liedon kunta
Marttilan kunta
Kosken Tl kunta
Ypäjän kunta
Jokioisten kunta
Fingrid Oyj
Maanomistajat

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin on kysymyksessä sijaistiedoksianto, päätös katsotaan saadun tiedoksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- päätös, johon haetaan muutosta, miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta, mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteilla muutosta vaaditaan
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon muutosta haetaan, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- asiamiehen valtakirja
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Sen voi omalla vastuullaan lähettää myös postitse tai toimittaa lähetin välityksellä. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä. Korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamon aukioloaika on kello 8.00 - 16.15.

Valittajalta peritään korkeimmassa hallinto-oikeudessa **oikeudenkäyntimaksu** 244 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Korkeimman hallinto-oikeuden postiosoite
käyntiosoite
puhelinvaihe
telekopio
sähköposti

PL 180, 00131 Helsinki
Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
029 56 40200
029 56 40382
korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi